

Dobbeltmordet på Lærkevej:

**Da den kulturelle berigelse kom til Danmark.
Når der kommer muslimer, så kommer der æresdrab.!**

Dengang islam kom til Danmark: Æresdrab, kidnapning af en gravid 14-årig.

Indledning:

I begyndelsen af 1970'erne havde danskerne slet ikke mærket islams aftryk på deres land endnu. De første såkaldte "gæstearbejdere" var begyndt at komme til landet, og med dem kom de mellemøstlige tilstande, vi desværre kender så godt i vores nutid.

Dette er historien om en tyrkisk mand, der kom til Danmark og bragte islams shariakultur og æresbegreber med sig.

En historie om en lille dansk pige, der blev gravid to gange og senere blev tilbageholdt af en familieklan i Tyrkiet. En historie, der kulminerer med et makabert dobbelt-æresdrab plus to drabsforsøg. Alene fordi den tyrkiske mands muslimske ære var blevet krænket af en fredelig kernefamilie fra Sønderjylland.

"Gæstearbejder" med lyst til en ung blond pige"

Vi er i de tidlige 1970'ere i Danmark. Det er kun et halvt år siden, at mennesket i skikkelse af den amerikanske astronaut Neil Armstrong har indtaget månen, Vietnamkrigen raser og kongen på Amalienborg hedder Frederik IX.

Tyrken: Nevzat Denizli kommer til Danmark for arbejde. Han er en stille type og får arbejde på Ribe Jernstøberi ligesom flere andre muslimske mænd, der kommer til Danmarks ældste by.

Det vækker stor postyr, at de mange fremmedarbejdere indtager en gammel bygning i byen som deres bopæl. Flere af mændene er fra den tyrkiske by Emirdağ, som også er Nevzat Denizlis hjemby. Senere skal denne tyrkiske by blive et centralt sted i denne skæbnehistorie.

Her ses tyrkiske gæstearbejdere i Ribe. Den almindelige betegnelse i den danske befolkning blev dog hurtigt "fremmedarbejdere".

Datidens unge kvinder, der i dag kendes som "venligboere", prøver at underholde og byde de mellemøstlige mænd velkommen til Sønderjylland. Men må give op, fordi mændene ikke vil lære det danske sprog og ikke interessere sig for kulturen i det land, hvor de tjener deres løn. Lysten til at integrere sig er på nulpunktet - også i 1970'erne.

Udlændingene er utilfredse med jobbet på jernstøberiet. De vil gerne have det "gode arbejde". Men grundet fremmedarbejdernes dårlige kvalifikationer kan de ikke indtage de krævende jobfunktioner. Faktisk antyder de tyrkiske mænd, at de bliver "udnyttet", og at der kan ligge en form for "racisme" bag.

Her i begyndelsen af 1970'erne skimtes de første forsøg fra emigranternes side på, at kræve positiv særbehandling. Desuden kan man allerede her se tegn på, at "racismekortet" hives frem for at tiltvinge sig en fordel i velfærdsdanmark. Denne kommunikationsstrategi har overlevet på fuld styrke helt op til nutiden.

Når tyrkiske Nevzat Denizli holder fri fra jernstøberiet, går han på kærestejagt blandt de jyske piger i området. Hurtigt kaster han sine øjne på den meget unge Jette Thomsen, der kun er 13 år på det tidspunkt.

Den lille pige bor på idylliske Lærkevej i Bramminge med sine forældre Tove og Bjarke samt sine tre brødre. (I dag hedder byen Bramming)

Forældrene opfatter den muslimske mand som deres datters "ven", og familien lukker den eksotiske mand fra Tyrkiet ind i deres liv. De kender intet til islam, æresbegreber og Mellemøsten. Det skal senere blive skæbnesvangert og ændre familien for evigt.

Muslimsk ære, sharia og hævnthørst er kommet til Jylland sammen med fremmedarbejderne fra Tyrkiet.

Herunder ses den tyrkiske fremmedarbejder Nevzat Denizli, der hurtigt fik øje på en 13-årig dansk pige, som han havde seksuel lyst til.

14-årig datter bliver gravid med fremmedarbejderen.

Nevzat Denizli og den unge Jette Thomsen indleder et reelt forhold trods hendes unge alder, og snart er den nu 14-årige pige gravid. Forældrene er forfærdet over, at den ældre tyrk har gennemført samlejer med deres mindreårige datter. Tove og Bjarke Thomsen hjælper deres unge datter, og hun får en abort. Hvilket gør den tyrkiske mand rasende.

På trods af at den seksuelle lavalder i 1930 er blevet fastlagt til 15 år, så er den tidlige danske berøringsangst skyld i, at man ikke melder den tyrkiske mand til politiet, selvom han har hang til sex med en meget ung pige. Det man i dag kender som pædofili.

Rækkehusidyllen i Bramming fortsætter dog efter aborten, og Nevzat Denizli har ikke opgivet sit seksuelle forehavende med unge Jette Thomsen. Trods forældrenes skepsis fortsætter den tyrkiske mand med at se deres datter og har sex med hende. Det resulterer senere i, at den nu 15-årige Jette Thomsen bliver gravid igen, og den tyrkiske mand forlanger, at hun beholder barnet.

Nevzat Denizli prøver at tage magten over den måbende jyske familie. Han bestemmer, hvem Jette Thomsen må se, og hvornår hun må forlade rækkehuset i Bramming. Nevzat Denizlis muslimske verdenssyn dikterer også, at forældrene ikke må gå tur med deres nu gravide datter.

Forældrene fortæller senere til pressen, at Nevzat Denizli derimod selv gør, som det passer ham og går i byen, som han vil. Mandens rolle er at dominere, og kvinden skal underkaste sig ham.

Tove og Bjarke Thomsen er chokeret. De kendte intet til islam og det "eksotiske Tyrkiet". Nu er det hele kommet meget tæt på!

Danske politikere har i begyndelsen af 1970'erne åbnet døren på vid gab for ikke-vestlig indvandring. Politikerens Mogens Glistrup fra Fremskridtspartiet råber vagt i gevær i disse år, men ingen lytter til ham. Han bliver udskammet og kaldt fascist. Præcis samme retorik som venstrefløjen bruger i Danmark anno

Her ses det dansk-tyrkiske par - Jette Thomsen og Nevzat Denizli.

Tilbageholdelse hos tyrkisk klan.

Den sociale kontrol over familien, der udføres af Nevzat Denizli, bliver mere og mere omfattende. Det ny muslimske overhoved i den jyske familie forlanger, at hans kommende barn skal fødes på tyrkisk jord i hans hjemby. Han udtrykker klart, at han og den tyrkiske klan har retten til det kommende barn.

Forældrene har nu fået nok og prøver at overtale deres datter til at opgive sit forhold til den muslimske mand. De er rædselsslagne over den ny "kultur", som datidens politikere har lukket ind i Danmark.

Jette Thomsen er sat til at føde på en klinik i februar 1972. Men i begyndelsen af januar lægges der et hårdt pres på den højgravide pige. Nevzat Denizli kræver, at Jette Thomsen skal rejse ned til hans klan i den tyrkiske by Emirdağ, der ligger 400 kilometer udenfor Istanbul.

Nevzat Denizli fornemmer forældrenes afstandtagen til hans islamiske planer med deres unge datter. Han giver straks Jette Thomsen penge og beordrer hende på et tog til Hamborg, hvorfra hun skal tage et fly til Tyrkiet, hvor hans familieklan vil modtage hende.

Den rædselsslagne unge pige gør, som den ældre tyrkiske mand forlanger, og 10. januar 1972 forsvinder 15-årige Jette Thomsen fra Danmark for kort tid senere at dukke op i den tyrkiske by Emirdağ.

I 2019 er sådanne hændelser blot endnu en sag i bunkerne på socialkontoret i de danske kommuner. Men i 1972 kommer sådan en sag på forsiden af aviserne.

I Danmark kender man endnu ikke til sharia og mellemøstlig kultur, og læserne overraskes nemt i 1972.

**JETTES NØDRÅB
FRA TYRKIET:
JEG VIL HJEM**

Jette Thomsen bliver tilbageholdt af tyrkisk klan.

Nevsat Denizli har fået den gravide danske pige sendt til Tyrkiet og vil samtidig afslutte sin tid i Danmark og vende hjem til familien i Tyrkiet.

Det danske politi har endnu ikke berøringsangst overfor muslimske emigranter i 1972, og korpset anholder straks tyrken. Han er mistænkt for at presse en ung gravid pige ud af landet ved hjælp af trusler.

400 kilometer udenfor Istanbul sidder den unge Jette Thomsen hos den tyrkiske klan, der er ledet af et ældsteråd, der på bedste sharia-manér har den fulde kontrol over hendes gøren og laden.

Den "mellemøstlige mystik" er falmet, og pigen er rædselsslagen over reelt at være fanget i Tyrkiet. Der er kun få uger til, at hun skal føde.

To medarbejdere fra Ekstra Bladet tager til Tyrkiet for at finde Jette Thomsen, og i avisen kan de 24. januar 1972 berette om mødet med byen Emirdağ og de 12.000 indbyggere.

På den lokale politistation er de rasende på Danmark, fordi dansk politi har anholdt Nevsat Denizli. Man kræver hævn. Ekstra Bladets udsendte er chokerede over de tyrkiske myndigheders håndtering af sagen.

Efter hårde forhandlinger med et muslimsk ældsteråd møder Ekstra Bladet den kidnappede pige i et hus med tremmer og låste døre.

Gravid og bange dansk pige.

Ekstra Bladets folk møder Jette Thomsen i et topsikret hus. Hun er ulykkelig og bange efter sit første møde med Mellemøsten, der nu har varet i 14 dage.

Grædende tigger hun journalisterne om hjælp: "Jeg vil hjem til Danmark, jeg kan ikke holde ud at være her."

Familiens overhoved er onklen H. Ahmet Ozgüler. Han bryder ind med skældsord og trusler mod Jette Thomsen og journalisterne, når de taler sammen.

Lederen af klanen tager ordet med hård stemme.

"Jette bliver her, til vi beslutter, hun kan rejse hjem. Hun er kommet til et frugtsommeligt hus, og her er der altid en kvinde, der venter barn. Så de har noget at snakke om," lyder det fra det aggressive mandlige familieoverhoved. Han konstaterer med isnende kulde i stemmen, at 15-årige Jette skal føde sit barn i Tyrkiet.

Journalisterne er forundret over det, de oplever, og må forlade Jette Thomsen, der herunder ses med sin nye "Sharia-svigermor" i Tyrkiet.

Et af hendes sidste grådkvalte ord til journalisterne er, at hun vil føde sit barn i Danmark.

Kun få dage til fødslen.

Den danske stat virker mere håndfast i 1972, når det kommer til mødet med Mellemøsten.

Ekstra Bladet kontakter de danske myndigheder, der lader den tyrkiske modpart forstå, at de beholder Nevzat Denizli i fængslet, så længe den gravide pige bliver holdt fanget af familieklanen støttet af det lokale tyrkiske politi. I dag havde man sikkert taget udgangspunkt i FN's menneskerettigheder og talt om retten til at føde sit barn i Tyrkiet, når man er en 15-årig "kvinde".

Pludselig kommer der skred i sagen. Grunden skal måske findes i den danske velfærd og de sociale ydelser. Danmark er på det tidspunkt, ligesom i dag, et meget attraktivt land, hvor den tyrkiske stat planlægger at lade mange af sine borgere migrere til.

Den tyrkiske stat efterkommer det diplomatiske pres fra Danmark og løslader højgravide Jette Thomsen. Tyrkiet vil ikke forspilde chancen for at sende en masse muslimske borgere til det kolde nord, hvor en værdifuld flod af førtidspension, gratis skole og milde domme for kriminalitet venter de tyrkiske indvandrere.

Efter 16 døgns shariafængsel i Tyrkiet tager Jette Thomsen mod Bramming igen, hvor barnesengen står klar på Lærkevej.

Det tyrkiske klanoverhoved i Emirdağ forklarer, at det var hans indtryk, at "Jette Thomsen var der af egen fri vilje", og at nogle "sprogvanskeligheder" må have skabt nogle misforståelser.

De muslimske løgne og bortforklaringer er allerede for alvor ved at indfinde sig som en del af danskernes virkelighed. Familien i Tyrkiet slipper selvfølgelig for straf.

Barnet bliver født, og dødstruslerne kommer.

I begyndelsen af februar 1972 føder Jette Thomsen sit barn. Hendes forældre udtaler til Ekstra Bladet, at de selvfølgelig er mere end betænkelige ved den tyrkiske mand, der har haft deres datter kidnappet og som prøver at indføre muslimsk sharialov i den lille kernefamilie.

Til Ekstra Bladet udtaler forældrene: "Det gik langsomt op for os, at tyrkiske mænd ifølge deres tradition behandler kvinder helt anderledes end her i landet."

Meget fremsynet kan Tove og Bjarke Thomsen se "to kulturmønstre kolliderer i deres forhold".

De ord skal i den grad vise sig at blive sandhed for hele den danske befolkning de næste 50 år. Kulturkollisionen er sat i gang.

Efter fødslen bliver tyrkiske Nevzat Denizli mere og mere aggressiv overfor Jette Thomsen og hendes familie. Han bliver selverklæret overhoved af den jyske familie, og han vil placere babyen hos kidnappingsfamilien i Tyrkiet, mens han skal aftjene tyrkisk værnepligt.

Forældrene er igen målløse og prøver at beskytte deres datter og barnebarn. Problemerne tårner sig op, og de danske myndigheder aner heller ikke, hvad de skal stille op for at hjælpe familien fra Lærkevej med deres "mellemøstlige problem".

Sidst i april 1972 fortæller 16-årige Jette Thomsen, at hun ikke mere kan være i et forhold med Nevzat Denizli.

Den muslimske mand tænder fuldstændigt af i raseri og truer med at dræbe Jette Thomsen samt hele hendes familie, fordi de har krænket hans muslimske ære.

Jette Thomsen tager desværre ikke truslerne alvorligt og melder ikke Nevzat Denizli til politiet. Det skal blive skæbnesvangert kun en uge senere.

Det muslimske æresdrab i Bramming.

Optændt af had planlægger Nevzat Denizli et omfattende æresdrab på den lille familie, der bor på Lærkevej 16 i Bramming. Hele den jyske familie skal udslettes i islams navn.

Nevsat Denizli bor sammen med en stor gruppe udlændinge på et hotel i Esbjerg, og her stjæler han 20. april 1972 en bil, der skal bruges som flugtbil, når han har udført de planlagte æresdrab.

Han skaffer også et jagtgevær og patroner, og 2. maj mødes Nevzat Denizli med sin tyrkiske ven - Marat Kizilaslan - på Palads Hotel i Esbjerg. Nevzat Denizli har en aflang brun pakke med, som Marat Kizilaslan senere identificerer som et gevær. Marat Kizilaslan får også tilbudt nogle af Nevzat Denizlis ejendele. Nevzat Denizli forklarer vennen, "at han måske aldrig ser ham igen".

Trods de mærkelige hændelser vælger Marat Kizilaslan ikke at kontakte dansk politi. Tavshed overfor de danske myndigheder er en æressag i islam - også i 1972.

Nevzat Denizli sætter kursen mod Bramming, der ligger lidt udenfor Esbjerg, sent om natten mellem den 3. og 4. maj. Nu skal hele familien Thomsen lære islams vrede og knyttede næve at kende.

Med sig i bilen medbringer han også to knive. Den ene er en halv meter lang slagtekniv, som han har købt dagen inden.

Skyder ofrene i hovedet.

Over midnat træder Nevzat Denizli ind i huset på Lærkevej 16 med sit klargjorte jagtgevær. Han går direkte ind ad en åben bagdør og opsøger forældrene i deres soveværelse. 35-årige Tove Thomsen bliver skudt direkte gennem hovedet, mens hun sover. Chokeret vågner den 41-årige rør lægger Bjarke Thomsen og rejser sig halvt op i sengen. Han bliver omgående skudt i hovedet af Nevzat Denizli. Begge er døde på stedet.

Det næste mål er den unge "vantro" danske kvinde og den knap tre måneder gamle baby. Mor og barn ligger og sover i et andet værelse. Jette Thomsen bliver ramt i skulderen af skud fra jagtgeværet. Barnets liv bliver skånet af Nevzat Denizli.

Den ophidsede mand sigter mod Jette Thomsen igen. Nevzat Denizli vil gøre det endeligt af med sin tidligere kæreste og moren til sit barn.

Den eneste grund til, at Jette Thomsen overlever æresangrebet, er, at hendes 17-årige bror Jan helt modigt overmander den muslimske morder i det mørke hus. Skuddet, der skulle have dræbt Jette Thomsen, rammer kun 25 centimeter over den sofa, som hun og spædbarnet sover på.

Under kampen skyder Nevzat Denizli storebroderen Jan Thomsen. Kuglen rammer hans arm og fortsætter ned i underlivet. Kølgt lader Nevzat Denizli sit gevær igen og skyder Jan Thomsen i hovedet. I lang tid er den ældre bror i livsfare og dybt bevidstløs. Lægerne oplyser, at den helt modige storebrors højre arm ikke står til at redde

Jan Thomsen overlever kun med nød og næppe sit møde med islam i Sønderjylland.

Den nybagte og nu hårdt sårede unge mor vakler ind i forældrenes soveværelse, hvor hun ser den blodige realitet i øjnene.

Jette Thomsens to mindste brødre undslipper ud ad et vindue under skyderiet og løber grædende ud i natten for at søge hjælp hos beboere i nabolaget. "Far, far, far," råber de to drenge.

Naboen løber straks til huset på Lærkevej, men det er for sent. Naboen ser bilen med Nevzat Denizli på vej væk fra gerningsstedet.

Herunder ses de dræbte Tove og Bjarke Thomsen fra Lærkevej. Ægteparret blev nogen af de første ofre for muslimsk æresvold i Danmark.

Flugten mod Tyrkiet går galt.

Nevzat Denizli flygter i sin stjålne bil mod den dansk-tyske grænse. Hans mål er at nå til Tyrkiet for at komme i sikkerhed hos sin familieklan.

Undervejs kører han dog galt og rammer et vejtræ ved Gredstedbro mellem Ribe og Esbjerg. Han tager sit mordvåben og flygter videre tre kilometer til fods. Klokken 02.30 finder dansk politi ham i Vilslev ved Kongeåen. Her har den tyrkiske mand forsøgt at begå selvmord.

Men også det går galt. Nevzat Denizli er i live og bliver kørt til Odense Sygehus, hvor danske læger står klar til at redde den tyrkiske morder og "æresdræber". Han viser sig kun at være lettere såret.

Her er redningspersonalet fra Falck ankommet til Bramming, der oplever byens første muslimske æresdrab i maj 1972.

Babyen må skjules for den tyrkiske familie.

Lige efter drabet møder den muslimske morder straks sympati fra familien i hjembyen Emirdağ.

Den muslimske klan sørger og kalder ham "desperat". De forstår Nevzat Denizlis handling, siger de.

Familien forklarer dansk presse, at ifølge islamiske traditioner tilhører barnet Nevzat Denizli og den tyrkiske familie. Derfor er handlingen fra den forsmåede mand helt naturlig.

Torsdag 11. maj 1972 kan Jette Thomsen og hendes to brødre begrave deres forældre.

Forældrene er blevet dræbt på grund af muslimske æresbegreber. Jette Thomsen og hendes storebror Jan, der stadig er på hospitalet, er med nød og næppe sluppet med livet i behold.

Politiet afhører morderen Nevzat Denizli, der tilstår alt og siger følgende til politiet:

"Det er mit barn, sådan er det i Tyrkiet. Jeg fatter simpelthen ikke, at moderen også har noget at sige."

Sådan var det i 1972, og sådan er opfattelsen blandt muslimer i Danmark anno 2019. Intet har ændret sig.

Politiet må i tiden op til retssagen mod Nevzat Denizli skjule Jette Thomsens baby. Der er begrundet frygt for, at den tyrkiske klan vil kidnappe babyen og befri den tyrkiske dobbeltmorder.

JETTES BARN FLYTTET FRA BRAMMINGE FOR AT UNDGÅ KIDNAPNING

Mild dom for æresdrabet.

4. oktober 1972 afsiges der dom ved Retten i Esbjerg. Både Jette Thomsen og hendes bror Jan afgiver forklaring i retten om den skæbnesvangre og blodige nat fem måneder før.

I retten kommer det frem, at politiet finder mange knoglerester fra Jette Thomsens skulder i sovesofaen på Lærkevej. De stammer fra det ødelagte skulderled, som blev skudt væk af Nevzat Denizli på tæt hold i en blodrus af religion og hævn.

Nevzat Denizli bliver idømt 16 års fængsel for det nøje planlagte dobbeltdrab og to drabsforsøg.

Den normale dom havde været livsvarigt fængsel. Men i 1972 er danske domme allerede milde, hvis der indgår muslimer som gerningsmænd. Tænk blot på ubådsmanden Peter Madsen, der planlægger og udfører et mord på en enkelt kvinde flere årtier senere og får lovens strengeste straf - livstid.

Dommeren afsiger altså en dom på kun 16 år og henviser til den muslimske tyrks "sindsmæssige uligevægt" i gerningsøjeblikket. Derfor får Nevzat Denizli ikke livsvarigt fængsel.

I årene efter bliver det en standardprocedure i de danske retssale, hvor man ofte henviser til, at muslimske mordere og kriminelle skal have milde domme på grund af deres deres "sindstilstand".

Den tyrkiske æresdræber var ikke flygtet fra krig og kunne ikke påberåbe sig for eksempel den psykiske sygdom PTSD. Alligevel mildnes hans dom for drab og drabsforsøg. Der bliver fra rettens side set med milde øjne på Nevzat Denizlis ugering, der var nøje planlagt over flere dage og ramte en hel familie, som var tæt på at blive helt udslettet.

Historien gentager sig .

Den muslimske volds- og kriminalitetsbølge er altså kommet til Danmark i 1972. De næste mange år vil der komme eksplosivt mange muslimske emigranter til Danmark, og alle statistikker for kriminalitet vil stige stødt i netop de samfundsgrupper.

Hvis blot man havde lyttet til Tove og Bjarke Thomsen i 1972, før de blev æresdræbt. De fornemmede begge den fare, der var på vej fra den muslimske kultur. De prøvede at beskytte deres datter, men blev likvideret i deres senge.

Nevzat Denizli kommer til Ribe og Sønderjylland i 1970'erne som en af de første mellemøstlige udlændinge. Men han er kun begyndelsen på den omfattende volds- og kriminalitetsspiral, som, danskerne skal opdage, følger med i tilvandringens fodspor.

Så sent som i februar 2019 dømmes en afghansk udlænding for voldtægt af en 16-årig pige i Ribe. Han får kun 2 ½ års fængsel for det seksuelle overgreb på en ung pige, der er jævnaldrende med Jette Thomsen i 1972. Der kan trækkes en lige linje af grov kriminalitet fra muslimske emigranter i 1970'erne til i dag.

Ribe Jernstøberi, hvor Nevzat Denizli og de mange tyrkiske mænd arbejdede i 1970'erne, går konkurs i efteråret 2018.

Danmark bliver aldrig det samme igen efter, at danske politikere og erhvervslivet i 1970'erne med åbne arme inviterede Mellem østens "kultur" ind over grænsen.

